

Motion till riksdagen 2008/09:So341

av **Magdalena Andersson (m)**

Forskning kring ätstörningar och graviditet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om forskning kring ätstörning och graviditet.

Motivering

Graviditet och bantning är en ekvation som inte går ihop. Ändå är ätstörningar bland gravida och nyförlösta kvinnor inte alls ovanligt. Men att vilja gå ned i vikt under graviditeten är helt fel. Det är den gång i livet det är som allra viktigast att inte göra det.

För dem som någon gång haft ätstörningar är risken för att återfalla i ett ätstört beteende stor under graviditeten. Men också kvinnor som aldrig tidigare varit drabbade av ätstörning riskerar att hamna i svårigheter när de snabbt vill återfå sina normala kroppsformer efter förlossningen. Size zero lockar till speedbantning! Men tyvärr hamnar ofta både bantande gravida och nyförlösta ”mellan stolarna” eftersom det idag finns för lite kunskap och nästan ingen information om hur man upptäcker deras ätstörningar och hur man bemöter dem.

Ätstörningar är komplexa psykiatriska sjukdomar. Uppskattningsvis lider så många som 300 000 personer av det i Sverige, men mörkertalet är stort. Enligt WHO är ätstörningar en av de vanligaste psykiska sjukdomarna hos flickor i tonåren. Kvinnor drabbas i större utsträckning än män, och säkerligen gör idealet – den smala och lyckliga kvinnan – sitt till för att öka pressen på kvinnor att snabbt gå ned i vikt efter en förlossning. Ett återfall i ätstörning under en graviditet är ingenting man gärna pratar om, varken med nära anhöriga eller med sin barnmorska. Man ”ska” ju vara så glad över sin graviditet att det blir dubbelt skamligt att samtidigt oroa sig för sin kropps förändringar.

Fel! Okänt namn på

En studie, presenterad av Karolinska Institutet, visar att kvinnor som tidigare haft ätstörning har en högre frekvens av tillväxthämning av fostret. Så många som 22 procent fick så allvarliga återfall i sitt gamla ätbeteende under graviditeten att de behövde söka hjälp. Detta är oroväckande. Inte minst eftersom risken för missfall ökar samtidigt som det är vanligare med både lägre födelsevikt och mindre huvudomfång hos barnen. Det är lätt att inse att ett foster som inte får tillräckligt med näring bli utsatt för stora risker som kan ge konsekvenser för livet.

Ingen svensk forskning har tidigare undersökt komplexiteten i problemet kring ätstörning och graviditet. Eftersom regeringen nu avsatt det största resurstillskottet någonsin till svensk forskning bör en del av detta gå till forskning om ätstörningar och graviditet.

Stockholm den 2 oktober 2008

Magdalena Andersson (m)